

kunne staten i virkeligheden gøres gældfri. Så kunne vi slippe for næste år at betale 46 mia. kr. i renter af statens gæld. 46 mia. kr. svarer til, at alle sociale pensioner i Danmark kunne hæves med 50 pct., hvis det var det, vi valgte at gøre i stedet for. Så mange penge drejer det sig om, fordi vi har valgt den her udvikling, hvor vi ønsker at fremme private pensionsopsparinger. Derfor har vi ikke råd til at udbygge f.eks. sociale pensioner i et omfang, som i hvert fald Enhedslisten gerne ville.

Det, man burde debattere indledningsvis, er jo i virkeligheden: Synes vi, det er en god ordning, at de, der har haft et langt arbejdsliv med en meget høj indkomst, også har en meget høj pensionsindkomst, hvorimod de, der har været syge i arbejdslivet og ikke har haft nogen høj indkomst, ikke har haft nogen privat pensionsordning, bliver henvist til en meget, meget lav folkepension?

Vi er i gang med en udvikling, som i den grad fremmer uligheden blandt fremtidens pensionister, og når man står her og siger, at vi ikke må have lov til eventuelt at få et merprovener af det her, så skal det jo ses i den sammenhæng, jeg lige har nævnt, at her er tale om en ufattelig skattebegunstigelse, som fremmer enorm ulighed i samfundet, og hvor det kun er helt fint, hvis noget af det kan komme ind i fælleskassen og på den måde gå til f.eks. at sikre pension til dem, der ikke er så heldige, at de har fået en enorm privat pensionsopsparing.

Så vil jeg sige om de konkrete forslag, at noget af baggrunden for dem var jo, at man skulle hjælpe nogle pensionskasser, der af forskellige årsager var kommet ud i nogle problemer. Der kan vi jo i en parentes også sige, at ens pension jo altså også i fremtiden er overladt til det rene lottoprincip. Er man i en heldig pensionskasse, så får man en høj pension. Er man i en dårligt ledet pensionskasse, så får man en lav pension. Er man i pensionskasse med mange førtidspensionister og tidlige dødsfald på grund af nedslidning på arbejdsmarkedet, får man en lav pension. Er man i en pensionskasse, hvor folk ikke bliver nedslidt, ja, så får man en høj pension. Det hører også med i billedet.

Men der er altså pensionskasser, som vi indså man nok var nødt til at prøve at hjælpe lidt, så de ikke gik rabundus. Der var også nogle problemer med, at nogle pensionskasser ikke kunne udbetale de lovede pensioner, og derfor gik vi ind i forhandlingerne. Man sagde også fra starten: Det her må ikke koste staten penge, for vi

ønsker, at de penge, vi eventuelt skal bruge til pension over samfundets kasser, så vidt muligt skal gå til folkepensioner og andre sociale pensioner.

Endvidere ville vi forhindre, at der skete en omfordeling fra dem, der først nu er blevet medlem af en pensionskasse, til dem, der var heldige at komme med for en del år tilbage, hvor skattefordelen var endnu større, og hvor pensionsgarantierne var endnu større, end de er i dag. Vi ønskede ikke en omfordeling fra unge pensionsopsparere til de gamle pensionsopsparere.

De to ting har regeringen, synes jeg godt jeg vil sige, løst på en relativt elegant måde. Der er, så vidt vi kan se, taget højde for vores to indvendinger, og derfor er vi også grundlæggende indstillet på at få de her forslag bragt igennem Folketinget til vedtagelse.

Så er der det tredje forslag om innovationsforønelser. Vi er det med på, at der er brug for at støtte kapitalfrembringelse til mindre virksomheder, og vi er også tilhængere af, at det sker i en form, hvor man også kan sikre sig bestemmende indflydelse og dermed lidt kontrol med, hvad pengene bliver brugt til, og hvad der sker i den pågældende virksomhed, der investeres i.

Vi har senere i dag et andet forslag, hvor det er bestemt, at der, når det gælder den offentlige støtte, her via pensionskasserne – de er jo i høj grad også offentligt støttet på grund af skattefordelene, der ligger i de her penge – ikke må være bestemmende indflydelse. Dét skal det være en passiv investering. Det er en dårlig idé.

Men jeg vil godt sige til økonomiministeren, at når vi så oven i købet siger, at her skal man gå ind og tage et medansvar for ledelsen, så bliver det meget nødvendigt, at der bliver fastlagt nogle regler for, hvad der kan støttes.

Vi er nødt til at kræve, at det, der støttes, er til fordel for miljøet, at det opfylder almindelige etiske normer for, hvad vi synes, der skal bruges penge til at udvikle, at det er til gavn for dansk beskæftigelse samt lignende type krav.

Så må vi på en eller anden måde have fundet ud af, hvordan vi i forhold til innovationsforønelserne kan sørge for, at de gavner de formål, som regeringen også lige nu i dk21 har sagt, at den ønsker at fremme.

Så jeg tror ikke, at der er nogen politiske modsætninger. Det er bare et spørgsmål om at få det på plads og så sørge for, at vi også finder nogle mekanismer, så det faktisk bliver på en måde, der gavner miljøet, der gavner den samfunds-